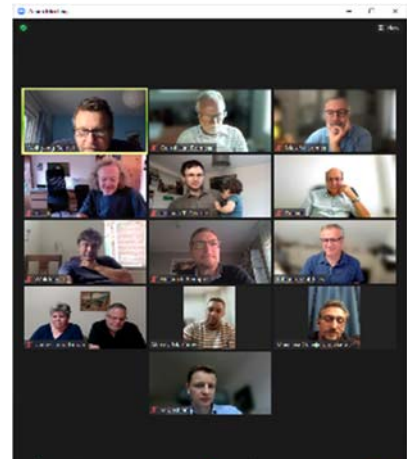

Er lijkt op het eerste gezicht niet veel te zijn veranderd, maar schijn bedriegt.....

Bij bovenstaande woorden ben je in eerste instantie geneigd te denken dat de broeders en zusters in Oekraïne het even rustiger aan kunnen doen. Niet is minder waar: het aantal ontheemden dat moet worden opgevangen is nog steeds hoog. De opvang in Zaporizja is continu vol. Veel mensen vinden daar tijdelijk onderdak. Er wordt op veel plekken levensmiddelen en medicijnen uitgedeeld. Kortom: de nood is nog steeds hoog, waardoor het vele werk moet doorgaan.

Desondanks zijn er wel veranderingen te bespeuren. Tijdens de afgelopen Zoomvergadering van doopsgezinde hulpwerk-organisaties (EMRO) waren ook de twee Oekraïense broeders aanwezig. Zij coördineren ter plekke het hulpwerk. Het valt hen vooral op dat mensen niet meer naar het 'veilige Westen' van Oekraïne vluchten, maar liever in Zaporizja blijven. Het gaat dan vooral om ouderen en gehandicapten, oftewel om mensen zonder eigen vervoer. Men heeft eenvoudigweg geen keus: men heeft geen huis meer, geen werk en daarmee geen inkomen.

Aleksei Makaiov gaf aan dat de doopsgezinde gemeente in Zaporizja voor de oorlog een gemeente was met ongeveer 60 leden, vrouwen en mannen plus vele kinderen.

Zoom vergadering EMRO

De gemeente kan nu het beste worden omschreven als een 'mannenkerk'. Vrouwen en kinderen zijn al eerder naar veiliger oorden getrokken.

Velen hebben de indruk dat het dieptepunt van de oorlog nog niet is bereikt: 'we hebben het gevoel dat we als het ware nog niet de bodem kunnen aanraken, nog steeds niet het gevoel dat vanaf nu de situatie alleen maar beter wordt, waardoor je weer een beetje kunt opkrabbelen'.

Tenslotte zijn onlangs twee kerkgebouwen van de broederschap in bezet gebied geconfisqueerd door de Russische troepen.

Hulp aan ontheemden

Ontheemden vragen vaak: 'wie geeft er nog om ons?' Aleksei Makaiov antwoordt dan: 'wij en veel andere mensen in West-Europa'.

'Iedereen die we ontmoeten is verbaasd en bemoedigd - meer dan ik zelfs in woorden kan uitdrukken – dat er mensen in Europa en Noord-Amerika zijn die voor hen bidden en hen helpen. Heel hartelijk dank!

Hij gaat verder: 'de beschietingen gaan constant door. Tijdens deze beschietingen bekruipt ons heel af en toe de gedachte: 'moeten we en willen we hier wel zijn?' 'Maar', verklaart hij snel, 'dat is maar voor heel even, we gaan hier niet weg: we willen zijn op de plekken waar mensen in nood zijn. Alleen hier kunnen we naast de mensen staan'.

Maxym Oliferovski en het team van het New Hope Center in Zaporizja blijven onderdak en zorg bieden aan mensen die oorlogsgebieden ontvluchten: 'we hadden gedacht dat tegen het einde van de zomer het aantal ontheemden zou afnemen. Helaas blijft de stroom vluchtelingen aanhouden, want er trekken nog steeds veel mensen weg uit bezette gebieden'.

Hij vervolgt: de doopsgezinde gemeente in Vinnytsia helpt bijvoorbeeld ontheemden uit andere delen van het land bij hun integratie in de nieuwe omgeving: 'het is belangrijk om mensen te helpen door voedselpakketten en eerste levensbehoeften te geven, maar het is net zo belangrijk om hen te helpen werk te vinden, huisvesting te zoeken, de gelegenheid te geven elkaar te ontmoeten en nieuwe vrienden te maken of gewoon te praten. Daarom is er iedere vrijdag een soort theebransje waar mensen hun problemen met ons en met elkaar kunnen delen. Mensen zoeken antwoorden op vragen. Wij vertellen hun dat ons geloof ons helpt om al die verschrikkingen van de oorlog te doorstaan'.

De zomerkampen zijn weer achter de rug!

'De zomer is voorbijgevoegen. We hebben de tijd natuurlijk niet in de hand, maar we zouden de tijd zo graag even willen tegenhouden.'

Ondanks de toegenomen gevaren en logistieke uitdagingen worden met deze zomerkampen in Oekraïne kinderen, jongeren en gezinnen bereikt. Een van de doopsgezinde voorgangers in Oekraïne schrijft: 'We horen regelmatig bij het einde van een vakantie week de woorden: 'Ik wil hier niet weg, kunnen we de tijd niet even tegenhouden'.

Meer dan zeventig mensen, kinderen en volwassenen, kwamen vanuit verschillende dorpen en steden naar het tentenkamp. Aleksei Makaiov: 'in deze turbulente tijd was een zomerkamp niet iets waaraan we in eerste instantie dachten.

We hielden het gewoonweg niet voor mogelijk en toch vond het kamp plaats! Jongeren uit Zaporizja, Dnipro, Kyiv en Molochansk brachten enkele dagen door in een rustig toevluchtsoord in de Karpaten.

Ook op andere plekken werden zomerkampen georganiseerd, zoals in Vinnytsia. De lokale organisatoren van deze dagkampen hebben de moed gehad om, ondanks de oorlog, deze kampen te organiseren: 'toch was het voor ons extra pijnlijk om kinderen te ontmoeten die geen thuis meer hebben, die maandenlang in schuilkelders zaten, die mensen zagen sterven en moesten toekijken dat hun huizen werden gebombardeerd.'

Gedurende een aantal weken werd door een team in Vinnytsia iedere week een dagkamp georganiseerd. Deze dagkampen waren bedoeld voor kinderen die momenteel in scholen, slaapzalen en andere schuilplaatsen zijn ondergebracht. Daarnaast stonden de kampen ook open voor plaatselijke kinderen. 'Wij geven gewoon wat vreugde aan kinderen in oorlogstijd,' aldus één van de organisatoren, 'en dat is in deze tijd geen kleinigheid'.

Nieuws vanuit het New Hope Center in Zaporizja

Maxym Oliferovski is één van de coördinatoren in het New Hope Center in Zaporizja. Hij spreekt opvallend nuchter over de recente raketaanvallen op zijn stad. Veel huizen in de buitenwijken zijn beschadigd als gevolg van beschietingen, terwijl sommige huizen volledig werden verwoest. Verder loopt de kerncentrale nog steeds gevaar.

Sergei, één van de voorgangers in het New Hope Center, vertelt dat hij en zijn collega's in de frontlijnzones blijven werken. Ze hebben daar geholpen bij de evacuatie van meer dan 4000 mensen naar het relatief veilige Zaporizja. Velen van hen hebben in de loop van de tijd tijdelijk een veilig, gastvrij en warm onderkomen gevonden in het New Hope Center. Vaak gaat het om mensen die één of meerdere maanden in schuilkelders hebben doorgebracht.

De medewerkers van het New Hope Center

Sinds het begin van de oorlog koken Maxym en Anya Oliferovski en hun team van vrijwilligers iedere dag voor deze groep. Vaak gaat het hier om mensen die zijn getraumatiseerd. Ook hier geldt: de vrijwilligers blijven met dit werk doorgaan, zelfs als de eigen huizen en levens in gevaar zijn.

Het team van New Hope Center schrijft: 'iedere nieuwe dag brengt geluiden van sirenes, van raketten die huizen verwoesten en levens wegnemen'. 's Nachts mogen we het licht niet aandoen en moeten we thuisblijven. De meeste gezichten zien er uitgeput en moe uit: we bidden dat de oorlog niet iets gewoons of alledaags mag worden. We moeten sterk blijven in onze gebeden en onze ware hoop niet verliezen.'

Anya Oliferovski schrijft: 'dagelijks ontvang ik veel berichten van vrienden uit het buitenland, die vragen: 'hoe gaat het met je?' Velen schrijven dat ze voor ons bidden. Onze nachten zijn zwaar en onrustig. De hele nacht zijn er explosies te horen. Ik bid dagelijks voor mijn land, voor vrede. 'Alstublieft, Heer, laat die vrede snel komen'.

Een grote groep vrijwilligers is in verschillende regio's van Oekraïne betrokken bij de distributie van duizenden Multiply-hulpzakjes aan mensen in nood. Deze pakketjes bevatten de noodzakelijke levensmiddelen en producten voor persoonlijke hygiëne. De pakketjes zijn samengesteld met behulp van bijdragen van de Europese doopsgezinde hulpwerkorganisaties, die verder ook het werk van het New Hope Center financieel ondersteunen.

Hij schrijft: 'deze oorlog raakt iedereen. Naast de vele verliezen in het leger, sterven er dagelijks burgers, worden scholen, ziekenhuizen, huizen en vitale infrastructuur verwoest. Oekraïne heeft nog steeds uw en onze gebeden en hulp nodig! Door dagelijks mensen te ontmoeten en hen een voedselpakket te geven, bouwen we vriendschappen op en herinneren we onszelf en hen aan Gods belofte uit Hebreëën 13:5:

'Ik zal u nooit vergeten; Ik zal u nooit verlaten.'

Hartelijk dank!

Hartelijk dank voor uw financiële steun.

Die steun is nog steeds dringend nodig om o.a. voedsel en medicijnen te kunnen aanschaffen.

Uw bijdrage is daarom welkom op:

Gasten uit Oekraïne op Wereldwerk-festival.

Voorafgaand aan het Wereldwerk-festival van 22 oktober vindt een vergadering plaats van EMRO, de samenwerkende doopsgezinde hulpwerk-organisaties. Bij die vergadering en het aansluitende Wereldwerk-festival zullen ook twee werkers uit Oekraïne aanwezig zijn.

Meer info op: www.dgwereldwerk.nl